

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/406/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116218611
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6116218611.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, vo veci oprávneného W. I. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom v X. nad Y., I. č. XX, proti povinnej W. B. O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom v J. J., G. č. XX, o nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku oprávneného s maloletou T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom v J. J., G. č. XX, zastúpenou Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, ako kolíznym opatrovníkom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9Em/1/2016-51 zo dňa 15.05.2017, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyhlásil výkon rozhodnutia za neprípustný a konanie o výkon rozhodnutia zastavil; súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že naposledy bol styk oprávneného s maloletou právoplatne upravený rozhodnutím Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10P/363/2009-92 zo dňa 30.03.2011 v rozsahu každý párný týždeň v mesiaci od soboty 10:00 hod. do nedele 17:00 hod., ktorého výkonu sa domáhal oprávnený v prejednávanej veci; v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 32P/278/2014 došlo rozsudkom zo dňa 25.01.2016 k zmene úpravy styku oprávneného s maloletou tak, že tento je oprávnený pravidelne sa stretávať s maloletou každý párný týždeň počas soboty od 09:00 hod. do 13:00 hod. a každú stredu v týždni v čase od 16:00 hod. do 17:00 hod. na úrade práce (okrem toho bolo upravené aj stretávanie oprávneného s maloletou počas vianočných a veľkonočných sviatkov), keď rozsudok nenadobudol právoplatnosť v dôsledku včas podaného odvolania zo strany oprávneného a úradu práce; v konaní vedenom pod sp. zn. 32P/278/2014 rozhodoval súd aj na základe podaného znaleckého posudku a pohovoru s maloletou, výsledkom ktorých bol záver, že styk oprávneného upravený v konaní vedenom pod sp. zn. 10P/363/2009 nie je realizovateľný; súd poukázal aj na skutočnosť, že predchádzajúci návrh oprávneného na výkon rozhodnutia sp. zn. 32Em/4/2014 (totožného ako v prejednávanej veci) bol právoplatne zamietnutý s poukazom na skutočnosť, že (1) nebolo jednoznačne preukázané, že povinná ako matka maloletej túto manipuluje tak, aby maloletá odmietala styk s oprávneným, (2) bolo preukázané, že práve maloletá styk s oprávneným odmieta a to v takom rozsahu, v akom bol naposledy stanovený súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 10P/363/2009 a (3) znalkyňa uviedla, že nie je vhodné, a to ani v záujme maloletej ani oprávneného, aby bol styk realizovaný vynútené a to v rozsahu viac než pár hodín, pričom odporučila tento styk realizovať na neutrálnom území, t.j. na úrade práce; súd prvej inštancie dospel k záveru, že „nakoľko v čase rozhodovania súdu nebolo preukázané, že došlo k zmene exekučného titulu (rozhodnutie sp. zn. 32P/278/2014 nenadobudlo právoplatnosť) a nebolo zároveň preukázané, že by došlo ku zmene podstatných skutočností, pre ktoré bol predchádzajúci výkon rozhodnutia sp. zn. 32Em/4/2014 vyhlásený za neprípustný, súd vyhlásil výkon rozhodnutia za neprípustný a konanie o výkon rozhodnutia zastavil; z opakovaných podaní oprávneného, ktorých obsah bol totožný aj v predchádzajúcom konaní sp. zn. 32Em/4/2014, vyplýva, že maloletá dcéra oprávneného a povinnej stále odmieta styk s oprávneným, pričom nebolo preukázané, že by povinná zámerne bránila vo výkone styku; maloletá má v súčasnej dobe 12 rokov; pokiaľ maloletá vyslovila vôľu vo svojich výpovediach v iných

konaniach, že by sa stretla s otcom za prítomnosti matky na kratšiu dobu, nie na noc, súd za súčasného stavu nemôže zabezpečiť v tomto konaní takýto výkon rozhodnutia, keďže samotný oprávnený sa domáha jeho rozsahu, tak ako bol stanovený v konaní sp. zn. 10P/363/2009 (prípadne v širšom rozsahu, ako ho navrhol v konaní sp. zn. 32P/278/2014); bolo preukázané, že takto stanovený styk nebol doporučený ani znalkyňou z odboru psychológie a takýto styk samotná maloletá odmieta; z uvedených dôvodov potom súd musel konštatovať, že navrhovaný výkon rozhodnutia je neprípustný a konanie o výkon rozhodnutia zastaviť; súd prvej inštancie ťažiskovo rozhodol s poukazom na ustanovenie § 390 písm. c) Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „C.m.p.“).

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal oprávnený včas odvolanie zo dňa 08.06.2017 (č.l. 66-75 spisu). Nesúhlasil s napadnutým rozhodnutím, pretože je vydané na základe neúplne zisteného skutkového stavu veci, nesprávnych skutkových zistení z vykonaných dôkazov, nesprávneho právneho posúdenia veci a je v dôsledku nedostatočného odôvodnenia nepreskúmateľné. Vyjadril vieru, že napriek rozsahu odvolania si ho sudcovia prečítajú celé až do konca, pretože ide o jeho osobnú tragédiu spočívajúcu v tom, že od stavu po rozvoze, kedy sa s maloletou stretával a táto bola v jeho prítomnosti šťastná, sa v dôsledku cieleného vplyvu a manipulácie maloletej zo strany povinnej tento stav zmenil na súčasný stav, kedy ním maloletá v prítomnosti povinnej opovrhuje, uráža ho a povinná sa na tom zabáva; napriek tomu sa pravidelne pokúša o stretnutie s maloletou, dostavuje sa do bydliska maloletej a odchádza sám po vypočutí si nevraživých a výsmešných slov spočiatku len od povinnej a teraz už niekedy aj od maloletej; poukázal na to, že súdy za celé tri roky neurobili na ochranu jeho práva na stretávanie sa s maloletou vôbec nič, čím dali povinnej priestor a voľnosť na úplnú a beztrestnú likvidáciu citových väzieb maloletej k nemu; súdy a znalci za celý čas vyprodukovali len množstvo bezcenného papiera plného slov o ochrane záujmov maloletej a ďalších alibistických rečí o dočasných terapiách, ktoré sa však nikdy nezrealizovali; pre súd je tento prípad len spisom, v ktorom treba z času na čas urobiť čiarku, inak zo strany súdu prichádza len alibizmus, nezáujem a ľahostajnosť, pretože ide o prípad, ktorého sa treba zbaviť a túto tragédiu a zlyhanie, na ktorom sa súdy a znalci veľkou mierou pričínili sa snažia prikryť tvrdením, že pôvodné rozhodnutie sa už nedá vykonať, nakoľko tri roky manipulovaná maloletá sa vyjadrila, že sa s ním chce stretávať len v rozsahu niekoľkých hodín, počas ktorých by mohli robiť rôzne aktivity v blízkosti bydliska povinnej; súdu uniklo, že prioritným záujmom maloletej je právo na prístup k obidvom rodičom a nie je na mieste riadiť sa názorom tri roky manipulovaného dieťaťa; zdôraznil, že jeho bolesť je obrovská, a obrovská je aj jeho citová ujma nad stratou milovaného dieťaťa, pretože v skutočnosti má tri roky zakázané stretávať sa s maloletou, hoci formálne je právo na jeho strane, pretože rozsudok platí a výkon rozhodnutia tri roky beží, napriek tomu sa však tri roky nestretáva s maloletou; poukázal aj na to, že prezentované dôvody odmietania stretnutí maloletej s ním ako „nerešpektovanie názorov maloletej“ a „nerešpektovanie výchovných metód“ predstavujú len všeobecné floskuly bez presnejšej konkretizácie; vyčítal súdu, že sa v tomto prípade nezaobrá detailmi, pretože len tak sa dá jednoznačne zistiť, či ide len o výmysel povinnej, ktorý naučila maloletú ako nejaké vyjadrenie smerujúce proti nemu ako otcovi, pretože ak maloletá pri otázkach na konkrétny obsah všeobecného vyjadrenia mlčí, je veľmi pravdepodobné, že dané všeobecné tvrdenie je len naučené a nemá reálny obsah; je smiešne, že súdy sa snažia prekryť svoje zlyhanie a neposkytnutie súdnej ochrany právom maloletej vyjadriť svoj názor, nakoľko vyjadrenie tri roky manipulovanej maloletej, že s ním vôbec nechce byť, má zakryť nečinnosť súdu a odôvodniť rozhodnutie o rapidne zúženom styku, ktoré nemá podklad ani vo vykonanom znaleckom dokazovaní a dokonca je s ním v príkrom rozpore; poukázal aj na to, že svoje tvrdenie o nebezpečnosti obnovenia styku maloletej s ním ihneď pre psychické zdravie maloletej, znalkyňa ničím nepodložila a podrobne nepopísala ani konkrétnu terapiu, ktorá by mala nasledovať; vyjadril názor, že znalec nemôže len tak tvrdiť, že by sa mohlo stať, že maloletá zle zareaguje a ublíži si, pretože takéto tvrdenie musí byť podložené riadnou argumentáciou a preskúmaním, ktoré by ho potvrdilo alebo vyvrátilo, resp. aspoň naznačilo ich pravdepodobnosť, inak ho treba ako neodôvodnené a nezodpovedné strašenie odmietnuť; súd odmietol doplnenie znaleckého dokazovania a odmietol sa zaoberať zisťovaním, ktorý z rodičov prispel svojim správaním k vzniku tejto situácie, pričom oprávnený vyjadril názor, že jednoznačne povinná, pretože on má na maloletú objektívne minimálny výchovný vplyv, pretože už tri roky sa styk vôbec nerealizuje; je nevyhnutné zaoberať sa príčinami tohto stavu, keď aj znalkyňa síce vyhýbavo ale uviedla, že určite väčším problémom je povinná; súd túto skutočnosť vôbec nereflektoval posilnením jeho práv, ale práve naopak výrazným zúžením styku pre otca, čo je v podstate odmena pre matku za jej doterajšiu manipuláciu maloletej; poukázal na to, že podľa aktuálneho rozsudku jeho teoretický podiel na výchove maloletej z hľadiska času predstavuje maximálne 13 % z celkového času oproti 87 % času povinnej, preto ide o zrejmy nepomer rozdelenia výchovného vplyvu; podľa nového rozsudku jeho podiel v časovom vyjadrení predstavuje 1,27 % z celkového času oproti

98,73 % času povinnej, pričom nejde o dočasné opatrenie; súd odmietol vykonať dokazovanie o tom, či bola maloletá manipulovaná a či je schopná prejavíť svoju vlastnú vôľu; nové znalecké dokazovanie je však nevyhnutné, pretože posledné bolo vykonané v apríli 2015, t.j. pred viac ako dvomi rokmi a znalecký posudok je absolútne neaktuálny a nemôže byť podkladom pre rozhodnutie; zdôraznil, že jeho ujma je obrovská, tri roky vídava maloletú cez škáru dverí a bezradne sa prizerá ako ju úplne stratil; súdy mu ochranu neposkytli; naďalej však bude chodiť za maloletou, pretože i keď sa zdá, že je už neskoro, je stále presvedčený, že nie je a že keď dostane normálny priestor a šancu byť s maloletou, tak jej dokáže, že ju miluje a sama pochopí, že je dobrý človek a že jej povinná o ňom klamala; súčasne však bude tvrdo požadovať, aby tí, ktoré v tejto veci konať mali a nekonali, boli postihnutí a aby mu jeho obrovská citová ujma bola kompenzovaná, pretože i keď všeobecné súdy sa prikrývajú právnymi floskulami o práve dieťaťa na názor a potrebe jeho rešpektovania, je tu ešte ústavný súd a súd v Štrasburgu, kde táto kauza rozhodne skončí, pretože ak takéto veci nebudú doťahované do konca, tak si sudcovia bez akýchkoľvek následkov budú z ľudských osudov robiť spisové značky a čiarky v spisoch; následne oprávnený podrobne argumentoval k jednotlivým bodom odôvodnenia napadnutého uznesenia v prospech svojho práva stretávať sa s maloletou v zmysle podrobnej genézy prípadu, jej príčin a najmä polemiky s postupom a rozhodnutím súdu vo veci sp. zn. 32P/278/2014. Na základe uvedeného oprávnený navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a uložil povinnej pokutu v sume 200,- € a súčasne v termíne jeho styku s maloletou sám alebo v súčinnosti s príslušným orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, orgánom obce, resp. prostredníctvom psychologického úradu práce zabezpečil odňatie maloletej povinnej a postaral sa o jej odovzdanie oprávnenému.

2.1 Povinná sa k odvolaniu oprávneného nevyjadřila.

2.2 Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 19.07.2017 (č.l. 79 spisu) navrhol potvrdenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie s odôvodnením, že súd správne posúdil, že nútený výkon súdneho rozhodnutia by mohol vyvolať trvalé a nezvratné odmietanie oprávneného zo strany maloletej a preto nie je v záujme maloletej a nie je ju možné ani prinútiť stretávať sa s oprávneným na dobu viacerých dní proti jej vôli.

3. Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

3.1 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

3.2 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4. Odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

5. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky oprávneného ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia v prejednávanej veci, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a reagujúc na odvolacie dôvody oprávneného odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie dospel k správnym zisteniam ohľadne predpokladov pre nariadenie výkonu rozhodnutia, na vec aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami oprávneného uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

5.1 Vo všeobecnosti predmetom núteného výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (§ 370 C.m.p. a nasledujúce) je zabezpečenie realizácie povinností uložených právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, ktoré nie sú plnené dobrovoľne, resp. nie sú plnené náležite tak, ako boli súdnym rozhodnutím uložené; tento nútený výkon rozhodnutia sa vyznačuje predovšetkým aktívnou účasťou súdu s preventívnym charakterom, ktorej cieľom je dobrovoľné plnenie povinností ustanovených v právoplatnom a vykonateľnom súdnom rozhodnutí; preto súd po nariadení výkonu rozhodnutia (§ 378 C.m.p.) vyzve toho, kto sa odmieta podrobiť súdnemu rozhodnutiu alebo dohode, aby sa súdnemu rozhodnutiu podrobil alebo súdom schválenú dohodu plnil; v prípade, ak sa javí, že účel výzvy možno lepšie dosiahnuť pojednávaním, sudca je oprávnený nariadiť pojednávanie (§ 379 ods. 1 C.m.p.), v rámci ktorého môže vypočuť povinného, oprávneného, maloleté dieťa, zástupcu príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (táto úvaha je výlučne na súde); pri úprave a následnej realizácii výkonu styku dieťaťa s rodičom, ktorému nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, treba rešpektovať aj právo dieťaťa na svoj názor, ktorý môže zahŕňať nechť stretávať sa s rodičom z dôvodov rôzneho charakteru, spočívajúcich v osobe starajúceho sa rodiča, ale aj v osobe oprávneného rodiča; je nevyhnutné hľadanie dôvodu, prečo dieťa odmieta styk s jedným z rodičov, a to nielen pre súd rozhodujúci o nariadení výkonu rozhodnutia, ale predovšetkým pre rodičov detí; ak ide totiž o oprávnené odmietanie, v prípade, keď dieťa má vytvorený svoj vlastný odôvodnený názor, je otázne, či možno dieťa nútiť k stretávaniu (dieťa nie je vec, resp. len objekt rodičovských práv a povinností rodičov); samozrejme iba za predpokladu, že sú splnené podmienky pre záver, že ide skutočne o vlastný názor dieťaťa, ktorý si vytvorilo samo na základe všetkých relevantných informácií, ktoré samo vnímalo alebo mu boli nezávisle sprostredkované; napríklad pokiaľ rodič bezdôvodne zanedbal v priebehu dlhšieho obdobia svoj vzťah k dieťaťu, nestretával sa s ním, neprejavoval o neho záujem, nekontaktoval ho, svoje rodičovské práva nevykonával ani inak nezabezpečoval výchovu dieťaťa, hoci mu v tom nebránila závažná prekážka, potom nemožno následne dieťaťu vyčítať jeho snahu eliminovať tohto rodiča zo svojho života.

5.2 V prejednávanej veci je exekučným titulom rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom vo veci č.k. 10P/363/2009-92 zo dňa 30.03.2011, podľa ktorého má oprávnený právo stretávať sa s maloletou každý páry týždeň v mesiaci od soboty 10:00 hod. do nedele 17:00 hod., tento exekučný titul navrhol vykonať aj oprávnený v prejednávanej veci; medzi účastníkmi konania sa vedie konanie na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 32P/278/2014, predmetom ktorého je zmena úpravy styku oprávneného s maloletou, v uvedenom konaní súd rozhodol rozsudkom zo dňa 25.01.2016, ktorý však nie je právoplatný v dôsledku včas podaných odvolaní, odvolacie konanie je na Krajskom súde v Banskej Bystrici vedené pod sp. zn. 13CoP/69/2017, keď odvolací súd doposiaľ vo veci nerozhodol; v podanom odvolaní oprávnený s uvedeným rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica vo veci sp. zn. 32P/278/2014 podrobne polemizuje a nesúhlasí s ním; predmetom odvolacieho konania tak zostalo posúdenie, či sú v súčasnosti splnené podmienky na nútenú realizáciu rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10P/363/2009 zo dňa 30.03.2011. Vo veci nie je sporné, že stretávanie oprávneného s maloletou podľa uvedeného rozhodnutia sa dlhodobo prakticky nerealizuje, keď oprávnený sa síce dostaví na miesto stretnutia, ale maloletá s ním odmietne ísť; oprávnený z tejto situácie jednoznačne viní povinnú s tým, že táto manipuluje maloletú, aby ho odmietala a nechcela s ním ísť na stretnutie podľa vykonávaného rozhodnutia; odvolací súd však dospel preskúmaním veci k záveru, že takéto skutkové zistenie o jednoznačnej manipulácii maloletej zo strany povinnej z predloženého spisu nevyplýva; ohľadne tvrdenej manipulácie maloletej sa vyjadrila ustanovená znalkyňa v konaní vedenom pod sp. zn. 32P/278/2014, ktorá po psychologickom vyšetrení účastníkov konania uviedla, že túto manipuláciu zo strany povinnej nemožno objektívne potvrdiť, keď vyjadrila názor, že postoj maloletej môže byť ako ľahšia cesta spôsobený jej adaptáciou na konfliktnú vzťahovú situáciu rodičov, ktorej je maloletá predmetom; aj keď oprávnený s názorom znalkyne kategoricky nesúhlasil, odvolací súd nemá dôvod na tento odborný názor pri rozhodovaní neprihliadnuť; poukaz oprávneného na dobu, ktorá uplynula od podania znaleckého posudku v roku 2015 neobstoí, pretože jednak znalkyňa bola vypočutá aj na pojednávaní a jednak skutkový priebeh stretnutí povinného s maloletou sa žiadnym spôsobom nezmenil, preto nie je dôvodné predpokladať, že príčinou je niečo iné ako vyššie uvedený postoj maloletej; z popísaného priebehu stretnutí oprávneného s maloletou tak vyplýva, že povinná umožňuje (vytvorí možnosť) na stretnutie maloletej s oprávneným, maloletá však vždy toto stretnutie s oprávneným odmietne; aj podľa názoru odvolacieho súdu je aj vo vykonávanom konaní vhodné zaoberať sa názorom maloletej (ktorá je vzhľadom na svoj vek a osobnosť schopná vyjadriť svoj názor) na realizáciu stretnutí s oprávneným podľa exekučného titulu, keď z hľadiska prejednávanej veci je aj v záujme maloletej zistenie, či tvrdenie o odmietaní maloletej stretnúť sa s oprávneným je pravdivé a má reálny základ (k povahe pokuty za nepredanie maloletého dieťaťa druhému rodičovi a k nutnosti zisťovať dôvod

negatívneho postoja maloletých detí k jednému z rodičov v konaní o výkon rozhodnutia pozri napríklad nálezh Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 3489/2015 zo dňa 19.04.2016); keďže zisťovanie skutočných dôvodov postoja maloletej je predmetom konania vedeného pod sp. zn. 32P/278/2014, je aj podľa odvolacieho súdu dôvodné vyčkať na právoplatné skončenie tohto konania; nariadenie výkonu pôvodného rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10P/363/2009 by mohlo byť vzhľadom na prejavovaný postoj maloletej kontraproduktívne vo vzťahu k možnosti postupného obnovovania vzťahov maloletej a oprávneného. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že aj keď z obsahu podaného odvolania vyplýva, že oprávnený už zrejme stratil dôveru v rozhodovanie súdov, odvolací súd sa vecou zaoberal, preštudoval napadnuté rozhodnutie, súvisiace súdne spisy ako aj obsah rozsiahleho odvolania oprávneného, je možné súhlasiť s oprávneným, že pokiaľ negatívny postoj maloletej k stretávaniu sa s ním je spôsobený treťou osobou (podľa oprávneného povinnou), ide o negatívny jav, ktorý nepochybne značne zasahuje do súkromia a rodinného života oprávneného ako aj samotnej maloletej; odvolací súd však rozhoduje za situácie, kedy postoj maloletej je realitou (bez ohľadu na jeho príčiny), preto nemožno k prípadnému výkonu rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10P/363/2009 pristúpiť podľa návrhu oprávneného (v podstate bez ohľadu na vôľu maloletej, nakoľko oprávnený prejavil názor, že osamote bez vplyvu povinnej by maloletú s pomocou rodiny za krátky čas presvedčil na stretávanie), keď aj ustanovená znalkyňa v konaní vedenom pod sp. zn. 32P/278/2014 vystríhala pred unáhlenými krokmi vo vzťahu k prejavenej vôli maloletej a navrhla opatrnejší prístup s cieľom znovu vybudovať vzťah maloletej k oprávnenému; aj keď oprávnený s názorom znalkyne nesúhlasil, aj podľa odvolacieho súdu je na mieste opatrnosť a prístup, ktorý (pri najlepšej vôli oprávneného, ktorý má k maloletej nepochybne pozitívny vzťah) nebude predstavovať hazard s maloletou; preto aj odvolací súd (napriek tomu, že si uvedomuje emocionálnu náročnosť situácie pre oprávneného) nateraz pristúpil k rešpektovaniu prejaveneho názoru maloletej. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

6. Podľa § 57 C.m.p., o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Nakoľko v odvolacom konaní nebol podaný návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania, odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodoval.

7. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku). V prípade rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleté dieťa, styk s maloletým dieťaťom alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu alebo rozhodnutia o návrat maloletého dieťaťa do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní (§ 370 ods. 1 a 2 C.m.p.), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 C.m.p.); súd môže nariadiť

výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.); výkon dobrovoľne nesplnenej povinnosti uloženej neodkladným opatrením nariadi súd vždy aj bez návrhu (§ 376 ods. 3 C.m.p.); ak po nariadení výkonu rozhodnutia povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.).